

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa E. Ś.
przeciwko J. Z.-P.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2016 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 17 grudnia 2015 r. sygn. akt V CSK 361/15,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Powódka wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2015 r. w części orzekającej o kosztach postępowania kasacyjnego.

Zażalenie to jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 394¹ k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje wyłącznie na postanowienia w przepisie tym wyczerpująco określone. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym nie zatem zastosowania art. 394² k.p.c., odnoszący się wyraźnie do szczegółowo w nim wymienionych postanowień sądu drugiej instancji, i nie dotyczy go odesłanie z art. 398²¹ k.p.c.

Wyłączenie zaskarżenia orzeczeń Sądu Najwyższego wynika z ustrojowego usytuowania tego Sądu (art. 175 i art. 183 Konstytucji RP), który nie jest sądem powszechnym, a więc ani sądem pierwszej, ani sądem drugiej instancji i zawsze orzeka poza tokiem instancji.

Podstawą zaskarżenia nie może być zatem art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹ i art. 394² k.p.c. Nie jest nią również art. 176 ust. 1 Konstytucji RP, gdyż zasada dwuinstancyjności postępowania dotyczy jedynie spraw przekazanych na mocy ustaw do właściwości sądów powszechnych.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

I.n